

РЕШЕНИЕ

№ 4503

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3014** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба на Ю. Л. Н., ЕГН: [ЕГН], от [населено място],[жк], бл. 106 А, срещу Решение № 4332р-48313/04.12.2019 г. на началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР- С., с което е отказано да бъде издадено свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя по заявление с рег.№ 27095181/29.05.2019г. Жалбоподателят сочи, че решението е необосновано. Твърди, че е представил шофьорска книжка от щати: К. и от И., САЩ, които са официални документи и покриват изискванията на Приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.). Иска отмяна на решението, като незаконосъобразно. Посочва, че административният орган, не е изпълнил разпореденията на съда и повторно е постановил идентичен акт, без да изложи мотиви и аргументи, в съответствие със закона.

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично, поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът - Началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не депозира становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 29.05.2019 г. жалбоподателят е подал заявление с рег.№ 27095181/29.05.2019г. за издаване на българско свидетелство за управление на МПС. Съобразно представена към заявлението декларация от 29.05.2019г. , жалбоподателят не притежава свидетелство за управление на МПС, издадено от държава – членка на Европейския съюз. Към заявлението жалбоподателят представил копие от свидетелство за управление на МПС, № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, придружено с превод на български език, удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС, молба за промяна на името, вкл. в превод на български език, копие от диплома за висше образование.

По подаденото заявление, на 03.06.2019г. от Началник ОПП СДВР е издаден отказ за издаване на българско свидетелство за управление, обективизиран в оспореното решение № 4332р-20419/03.06.2019г. Съобразно посоченото в решението, представеното свидетелство за управление на МПС № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, не отговаря на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.). В решението на Началника на ОПП-СДВР са цитирани и нормите на чл.162 ал.4 и ал.5 от ЗДвП, както и на чл.17 ал.1 т.1 от Наредба № I-157/01.10.2002г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалвания отказ е издаден от компетентен орган - началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в кръга на функциите му по закон – Л. К., който е надлежно оправомощен за началник на ОПП-СДВР, съгласно Заповед № 513з-4058/22.05.2019г., служебно известна на съда, поради което и не се констатират пороци, обосноваващи отмяната на акта на това основание.

Съгласно чл. 161 от ЗДвП, свидетелството за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в случай, че държавата, в която е издадено е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към Конвенцията. В случая не е спорно, че жалбоподателят е подал заявление за издаване на българско свидетелство за управление на МПС, както и че съобразно декларация от 29.05.2019г., жалбоподателят не притежава свидетелство за управление на МПС, издадено от държава – членка на Европейския съюз. Не е спорно и че към заявлението жалбоподателят представил копие от свидетелство за управление на МПС, № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, придружено с превод на български език.

Съгласно чл.162 ал.4 от Закона за движение по пътищата чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията.

Нормата на чл.12 ал.1 т.4 от Наредба № I-157 от 01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена на основание чл.159 от ЗДвП, определя че свидетелство за управление на МПС се издава при подмяна на чуждестранно свидетелство за управление, като съобразно чл.17 от същата наредба, подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията. Подмяната на свидетелството се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, т. 1, 3, 4, 6 и 7 от Наредбата. Чуждестранното национално свидетелство за управление, въз основа на което е издадено българско свидетелство, се връща на страната, която го е издала.

Разпоредбата на чл. 48 от Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) отменя и замества в отношенията на Договарящите страни Международната конвенция за автомобилно движение и Международната конвенция за пътнo движение, подписани на 24 април 1926 г., Конвенцията за правилата на автомобилното движение между американските страни, открита за подписване на 15 декември 1943 г. във В. и Конвенцията за пътното движение, открита за подписване в Ж. на 19 септември 1949 г. Към момента Конвенцията за пътното движение, открита за подписване в Ж. на 19 септември 1949 г. урежда взаимоотношенията между България и САЩ, доколкото САЩ не са страна по Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.).

В случая жалбоподателят е поискал издаване на българско свидетелство за управление, като в издаденото решение за отказ за издаване на свидетелство за управление на МПС е посочено, че представеното чуждестранно свидетелство не съдържа реквизитите по приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата. В оспореното решение не е посочено на кои изисквания от Приложение 6 не отговаря представеното чуждестранно свидетелство за управление на МПС, поради което съдът намира че административният акт не отговаря на изискванията за форма, доколкото не съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59, ал.2 от АПК, което обосновава незаконосъобразност и отмяната му на това основание.

В допълнение следва да се отбележи, че с Решение № 6803/12.11.2019 г. на АССГ, Трето отделение, 66 състав е отменен отказа за издаване на свидетелство за управление на МПС по заявление рег.№ 27095181/29.05.2019г. на Ю. Л. Н., ЕГН [ЕГН], обективиран в решение № 4332р-20419/03.06.2019г. на началника на отдел „Пътна полиция“ в СДВР. В диспозитива на решението е постановено, че съдът връща административната преписка на началника на ОПП-СДВР за издаване на нов акт, съобразно указанията, дадени в мотивите на решението, а именно - Съгласно т.2 от ТР № 4/2004 г. на ВАС, неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който акта препраща и който се намира в административната преписка. В настоящото съдебно производство, издаденият повторен отказ и доказателствата по приетата административна преписка, не съдържат изричен друг акт, който да може да бъде квалифициран, като такъв съдържащ мотиви към отказа. Същевременно, въпреки

посочването в първоначалното съдебно решение, както и по-горе в настоящото, на конкретна приложима към казуса Конвенция, валидна и действаща по отношение на Република България и издателят на първоначалното свидетелство-САЩ, този въпрос, не е изобщо взет предвид и обсъден от административния орган.

С оглед настоящото съдебно производство, Съдът намира, че административният орган не се съобразил с указанията и е постановил идентично решение, което бланкетно възпроизвежда предходното, под друг номер, без да е извършил събиране и анализ на доказателствата, които да обективира в конкретни и ясни мотиви. Описаното несъответствие с Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.) с поставените 7 точки с изисквания, не дава нужната яснота и категоричност относно неспазването на някои от тях.

Предвид изложените съображения съдът намира, че жалбата на Ю. Л. Н. е основателна и следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл.173 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на свидетелство за управление на МПС по заявление рег.№ 27095181/29.05.2019г., обективиран в решение № 4332р-48313/04.12.2019г. на началника на отдел „Пътна полиция“ в СДВР.

Връща преписката на административния орган, за издаване на акт, в съответствие с указанията в настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: